

သယံဇာတပြုပြင်ဆင်ယင်မှုနှင့် ဝမ်းပွင့်ချန်း

မျိုးချစ်

အပိုင်း(၁)

ကံရွာနာမည်နှင့် လိုက်အောင် သောက်ရေကန် သုံးရေကန်က များလှသည် ။ ထိုရွာလေးမှာ တောရွာ ဆိုသော်ငြား မြို့နှင့် အဆက်သွယ်ရှိသဖြင့် အတော်အတန် စည်သည် ဟု ပြောရပေမည်။

ထိုကံရွာကျေးရွာသည် အရှေ့ပိုင်း အနောက်ပိုင်း ရွာလယ်ပိုင်း ကုန်းပိုင်းဆိုပြီး လေးပိုင်း ခွဲထားသည် ။ အရှေ့ပိုင်း၌ ကရင်လူမျိုး ဗမာလူမျိုးရောကာ နေထိုင်သည် ။ ကုန်းပိုင်း၌ ကရင်လူမျိုးများ သာ နေသည် ။ ရွာလယ်ပိုင်းနှင့် အနောက်ပိုင်းတွင် မူ ဗမာလူမျိုးတွေသာ နေထိုင်ကြသည် ။

ကျွန်တော် မျိုးချစ်က ရွာလယ်ပိုင်း၌ နေသည် ။ ကရင်ဗမာ လူမျိုးစုနှစ်စုမို့ထင် ကုန်းပိုင်းက "ကရင် ဆယ့်နှစ်ဝန်းကျင် ကလေးများ နှင့် ကျွန်တော်အပါဝင် ဗမာလူငယ်လေးများ ၏ အပိုင်းဖြစ်သော ရွာလယ်ပိုင်း နှင့် အနောက်ပိုင်း လူငယ်များ တို့ မှာ အပိုင်းခွဲခြင်း လူမျိုးခွဲခြင်းကြောင့် မတည့်ကြချေ။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်က ကြားလူဖြစ်သည် ။ အဖေ-ကရင် အမေဗမာမို့ ကရင်နဲ့ တွေ့ရင် ကျွန်တော်က ကရင်လိုပြောသည် ။

ဗမာနဲ့ တွေ့ရင် ဗမာလို ပြောသဖြင့် ထိုနှစ်ဖွဲ့ကြား ရန်စခြင်း စကားများ ခြင်းဖြစ်က ကျွန်တော်က

ကြားဝင်ပါစမြဲ။

မျိုးချစ် ဘယ်သွားမလို့ လဲ အကြော်ဗန်းလေးကိုက ကုန်းပိုင်းဘက် သွားရောင်းမလို့ ပြင်နေသော ကျွန်တော့်ကိုမေးသည် ။

"ကုန်းပိုင်းမှာ အကြော် သွားရောင်းမလို့ လေ"

"ကြည့်သွားဦး ဟိုကောင်တွေနဲ့ တွေ့နေမယ်"

"အေးဆေးပါကွာ"ဟု သာ ကျွန်တော်ပြောကာ အကြော်ဗန်းလေးမကာ ပုစွန်ငဘောင်းကျော်တွေ ရမယ်။ ဟိုဘက်အိမ်တွေက ...

ပုစွန်ငဘောင်းကျော် လာဦး စိုးမိုးကျော် လှမ်းခေါ်သဖြင့် ကျွန်တော် သွားလိုက်သည် ။

တစ်ခု ဘယ်လောက်လဲ တစ်ခုတစ်ရာလေကွာ ကျွန်တော် ကရင်လို မတောက်တစ်ခေါက်ဖြင့် ပြောသည် ။

စိုးမိုးသည် ကျွန်တော်နှင့် ဆယ်နှစ်ကျော် တန်းတူ ဖြစ်သည် ။

စိုးမိုးနှစ်ခု ဝယ်သည် ။

ကျွန်တော် သူ့အိမ်မှ ပြန်အထွက် မင်းက ကရင်စကား တတ်တာပဲ "တတ်တာပေါ့ကွ ငါက ကရင်ပဲဟာကို" အမှန်မှာ ကျွန်ုပ်က ကရင်စကား အကုန်မတတ်ချေ။

အဖေက ကရင်ဖြစ်သော်ငြား ကျွန်တော့်အား ကရင်စကား သင်ပေးခြင်းက နည်းသည် ။ ကျွန်ုပ်က ကရင်လိုပြောမှ အဖေက ပြောခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည် ။

အကြော်များ ရောင်းပြီးသဖြင့် အိမ်သို့ပြန်လာရာ လမ်း၌ အနောက်ပိုင်းနှင့် ကုန်းပိုင်းကြားရှိ ရွာလယ်ဈေးဆိုင်ရှေ့တွင် စိုးသူမင်း အပိုင်း

ကျော်လာတာလား "စိုးသူက ကုန်းပိုင်းသား ဖြစ်ကာ တိုးတိုးနှင့်မင်း
ဇော်တို့ နှစ်ယောက်က စိုးသူအား ဘယ်ညာနေရာယူကာ စိုးသူက အလ
ယ်မှ ဖြစ်ကာ စကားများ နေသည် ကို တွေ့ရသည်။ ။

"ငါဈေးလာဝယ်တာကွ" ဒါရွာလယ်ပိုင်း အနောက်ပိုင်း မဟုတ်ဘူး
ဒါပေမဲ့ အနောက်ပိုင်းနဲ့ ရွာလယ်ပိုင်းက ပိုနီးတယ်ကွ တိုးတိုးက စိတ်တို
သံဖြင့် ပြောသည်။ ။

မင်းတို့ ဘာဖြစ်နေတာလဲ အကြော်ဗန်း အခွံဆန်ခါလေး ကိုင်ကာ
ကျွန်တော် ဇော်ဝင်းလှိုင် မေးသည်။ ။

စိုးသူက မျိုးချစ်အား ဦးစွာ ကရင်လို ပြောပြသည်။ ။

"တိုးတိုးနှင့်မင်းဇော်က ဒါကိုမကျေနပ်" မင်းသတ္တိရှိရင်
ဗမာလိုပြောဟု ဖြစ်လာသည်။ ။ မင်းတို့ အတင်းမပြောပါဘူးကွာ သူ
ဈေးလာဝယ်တာကို ကရင်လို ပြောပြနေတာပါ။

ဇော်ဝင်းလှိုင်က တိုးတိုးနှင့်မင်းဇော်အား ရှင်းပြလိုက်သည်။ ။

မင်းတို့ နှစ်ယောက်လည်း ပြန်တော့ ရန်ဖြစ်ရင် လူကြီးတွေ ဆူလိမ့်
မယ်။ မင်းတို့ ဖြစ်ချင်ရင် ညဘက်ဖြစ်ကြဟု လတ်တလော ရန်မဖြစ်နိုင်
ရန် ဇော်ဝင်းလှိုင်က ပြောသည်။ ။

အေး ဟုတ်တယ် ဇော်ဝင်းလှိုင်ပြောတာ မှန်တယ်။ မင်းတို့
ကုန်းပိုင်းသားတွေကို ပြောလိုက် ည"ဇ"နာရီကျရင် ရွာလယ်ကကုက္ကိုပ
င် အောက်ကို လာခဲ့လို့ ဟု တိုးတိုးက စိန်ခေါ်လိုက်သည်။ ။

မင်းတို့ လာရဲရင် ငါတို့ လည်း လာရဲတယ်ဟု စိုးသူက ပြောသည်။ ။

ဘာကြေးချမလဲဟု စိုးသူကမေးရာ မင်းတို့နဲ့ ငါတို့ တစ်ယောက်ချင်း
လက်သီးထိုးမယ် ငါးယောက်ထိုးမယ် ငါးယောက်မှာ အများ ဆုံး နိုင်တဲ့

အဖွဲ့က ရှုံးတဲ့ အဖွဲ့ရဲ့ အပိုင်းကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားနိုင်တယ်။

ရှုံးတဲ့ အပိုင်းက လူတွေက ကိုယ့်အပိုင်း ရောက်လာရင် ရန်မစရ တော့ဘူးဟု တိုးတိုးက ပြောလေသည် ။ သိပ်ကောင်းတာပေါ့ ငါပြန်ပြီ ညကျရင် တွေ့မယ်ဟု ဆိုကာ စိုးသူ ပြန်သွားလေသည် ။

မျိုးချစ်က လတ်တလော ရန်မဖြစ်တော့သဖြင့် စိတ်အေးသော်လည်း ညကျမှ ပွဲကြီးပွဲကောင်း ဖြစ်တော့မည်ကို စိတ်ပူသွားသည် ။

တိုးတိုး ဘာလို့ စိန်ခေါ်တာလဲဟု မျိုးချစ်က ပြောကာ "မင်းပြောတဲ့ ကုက္ကိုပင်က ညမှောင်တာနဲ့ လူကြီးတွေတောင် မသွားကြဘူးနော်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲ မျိုးချစ်ရ အဲဒီကုက္ကိုပင်အောက်မှာ ညဆိုရင် မှ င်စာကြောင်တွေ ထွင်တယ်လို့ လူကြီးတွေပြောတာ ငါကြားထားတယ် ဟု မျိုးချစ်က ပြောသည် ။

မှ င်စာဆိုတာ ဘာလဲကွ ငါလည်း မမြင်ဖူးတော့ မသိဘူးဟု မျိုးချစ် ကပြောရင်း အိမ်ပြန်ခဲ့လေသည် ။ တိုးတိုးနှင့် မင်းဇော်က မှ င်စာဆို တာ ဘာလဲဟု ပြောရင်း ကျန်ခဲ့တော့သည် ။

ထိုနေ့ည"၉"နာရီ၌ "မင်းဇော်၊ တိုးတိုး၊ အောင်သူ၊ ကျော်ကျော်၊ ကျော်နိုင်" ငါးယောက်သည် ဓာတ်မီးကိုယ်စီဖြင့် ရွာလယ်က ကုက္ကိုပင် အောက်သို့ ရောက်လာသည် ။

ကုန်းပိုင်း ကရင်လေးများ အဖွဲ့ကလည်း သူတို့ ရောက်ပြီး မကြာချေ ရောက်လာသည် ။ သူတို့ အဖွဲ့၌ "စစိုးသူ၊ စနိုင်လင်း၊ စကိုဦး၊ စထွန်းကို ၊ စကျော်မိုး"ငါးယောက် ဖြစ်သည် ။

ကလေးဆယ်ယောက်သည် လရောင်တစ်ခြမ်းပဲ့လေးနှင့် ကုက္ကိုပင် အောက် ရောက်နေသည် မှာ ကောင်းသောလာခြင်း မဟုတ်။

ကလေးချင်းနယ်မြေ အပိုင်းလု ဗိုလ်လုမည့်ပွဲ ဖြစ်သည်။ ။

ကျော်နိုင်နှင့် စစိုးသူက တစ်တွဲ ထိုးကြိတ်ကြမည် ဖြစ်သည်။ ။

ကျန်သော သူများ လည်း လူစုံ တွဲလိုက်ကြသည်။ ။

ထိုအချိန် မျိုးချစ် ရောက်လာသည်။ ။ မျိုးချစ်မှာ သူတို့ ၏ အနောက်
ဘက်မှ ပတ်ကာလာသဖြင့် ဘယ်သူမျှ သတိမထားမိချေ။

"ချကွ ... ချ"

စစိုးသူနှင့် ကျော်နိုင် တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက် ထိုးကြိတ်ကြသ
ည်။ ။

"ဝိုး... ဖောက် ... အင့်"

စစိုးသူမျက်နှာ တစ်ခုလုံး ရဲခနဲဖြစ်သွားသည်။ ။

ကျားပါစပ်ထဲ တွေ့ကရာအော်ကာ စစိုးသူက ကျော်နိုင်အား ဝင်လုံး
သည်။ ။ ဘေးမှ ကြည့်နေသော ကလေးများက အသံခပ်အုပ်အုပ်ဖြင့် သူ
လူကို လူအားပေးကြသည်။ ။

နှစ်ယောက်လုံး ဖတ်ရင်း ဖုန်ထဲ လူးလိမ့်နေသည်။ ။

ထိုအချိန်၌ "ဖတ်" "ဟင်" စနိုင်လင်းအား တစ်စုံတစ်ယောက်က ခဲ
လုံးဖြင့်ပေါက်သဖြင့် ဟိုသည် ရှာကြည့်သည် မတွေ့ချေ။ သစ်ပင်ပေါ်
မော့ကြည့်ရာ မည်းမည်းအကောင် တစ်ကောင်က သစ်ပင်ပေါ်၌ ထိုင်
ကာ သူအား လက်ယပ်ခေါ်နေသည် ကို မြင်သောအခါ "အမလေး" သရဲ
သရဲအပင်ပေါ်မှာ သရဲဟု အော်ပြောက ပြေးသဖြင့် ရှေ့ကို အာရုံကျနေ
သော ကုန်းပိုင်းနှင့် အနောက်ပိုင်း ကလေးများ ပါ ကိုယ့်အပိုင်းကို
ပြန်ပြေးကြသည်။ ။

ဟေ့ကောင် ဟိုကောင်တွေပြေးပြီ သရဲတဲ့ ကွ စစိုးသူနှင့် ကျော်နိုင်လည်း သူများ ပြေးသည် မြင်သည် နှင့် ထပြေးကြတော့သည်။ ။

ဟားဟား သတ္တိခဲတွေ သရဲဆိုတာနဲ့ ပြေးတာ တန်းနေတာပဲ ပြောရင်း တစ်ယောက်တည်း ရယ်ကာ ကျန်ခဲ့သူက ကုက္ကိုပင်ခွဆုံ၌ အင်္ကျီအမည်းရောင် ဝတ်ကာ ထိုင်နေသော မျိုးချစ် ဖြစ်လေသည်။ ။

"မျိုးချစ်သည် သူများကို ခြောက်ကာ အားရစွာ ရယ်နေခိုက်"

"ညောင် ... ညောင်" ကြောင်အော်သံက သစ်ပင်ခြေရင်းမှ ကြားရသဖြင့် သူ့အောက်ကိုငုံ့ကြည့်ကာ ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်သောအခါ ကြောင်နက်လေး တစ်ကောင်သည် သစ်ပင်အောက်၌ ပြေးလွှားရင်း အော်နေခြင်း ဖြစ်သည် ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ။

သူချက်ချင်း ဓာတ်မီး ပိတ်လိုက်သည်။ ။

မျိုးချစ် အာခေါင်များ ခြောက်လာသည်။ ။ မနေ့က အမေအား မှ င်စာဆိုတာ ဘာလဲလို့ မေးကြည့်ရာ အမေက မှ င်စာဆိုတာ တစ္ဆေသရဲသေးသေးလေးလို့ ပြောရမယ် သူတို့ က ညဆို ကြောင်အနက်ရောင်လေး ဟန်ဆောင်ကြတယ်။

လူကိုတွေ့ရင် ပတ်ပြေးတယ် သူတို့ က လူကို တစ်ပတ်ပတ်ပြေးရင် လူက သေတတ်တယ် မှ င်စာပတ်ရင် သေတတ်တယ်ဟု အမေပြောပြသည် ကို သူ သတိရလိုက်သည်။ ။

သူ အသံတိတ်နေကာ ငြိမ်ပြီးကြည့်နေရာ ထိုကြောင်နက်လေးသည် သစ်ပင်အောက် ရောက်သည် နှင့် ပျောက်သွားတော့သည်။ ။

ဟင် ဘယ်ရောက်သွားတာလဲ မျိုးချစ်သည် အပင်ပေါ်မှ ချက်ချင်း ဆင်းကာ အိမ်သို့ ပြန်ပြေးလေသည်။ ။

နံနက်မိုးလင်းတော့ "သားလေး အကြော်ရောင်းဖို့ လေ"

"ဟုတ်အမေ ... သားမျက်နှာ သစ်လိုက်ဦးမယ် ... အဖေကော အမေ

"

"သားအဖေ ဓနိသွားခုတ်ပြီလေ"

"ဪ"

မျိုးချစ်မှာ အမေကျွေးသော ငှက်ပျော်ကြော်အား စားကာ ဈေးဗန်းလေး ကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ ။

"ဒီပဲခြမ်းကြော်က ဒေါ်ခင်မေ ခေါက်ဆွဲဆိုင်ကို ပို့ရမယ် သူတို့ မှာထားတာ"

"ဟုတ် အမေ"

မျိုးချစ် အကြော်ဗန်းလေးကိုင်ကာ အိမ်ရှေ့ ထွက်လာသည် နှင့် ...

"ညီလေးမျိုးချစ်"

"ဗျာ"

"ကိုလှမင်း"

"ငါ့ညီ ဈေးသွားရောင်း မလို့ လား"

"ဟုတ်တယ် အစ်ကို"

"ဒါဆိုတစ်ခုလောက် ကူညီပါလားညီလေးရ"

"ဘာများ လဲ အစ်ကိုရ"

"လှမင်းမှာ သူတို့ အိမ် မျက်စောင်းထိုးမှာ နေကာ အသက် နှစ်ဆယ်လောက် ရှိပေမည်"

"ဒီစာလေးကို ကုန်းပိုင်းကကွာ ခေါက်ဆွဲရောင်းတဲ့ နန့်ခင်မေသမီး နန့်ပိုးအိကို ပေးပေးပါလားကွာ"

"ဘာစာလဲ အစ်ကိုရ အစ်ကိုဘာသာ ပေးပါလား"

ငါ့ညီကလည်း ကွာ ဒါ ရည်းစားစာကွ ငါ မပေးရဲလို့ မင်းကနေတစ်ဆင့် ပေးခိုင်းတာပေါ့။

"ကျွန်တော်လည်း မပေးရဲဘူးအစ်ကိုရ"

"ညီလေးကလည်း ကွာ မင်းအကြော် ငါးရာဖိုးဝယ်မယ်ကွာ"

"အင်း ... မျိုးချစ်က သူ အကြော်ရောင်းရမည် ဖြစ်သဖြင့် မပေးဘူး ကနေ အင်းဖြစ်လာရာ"

"ငါးရာဖိုးက နည်းပါတယ်ကွာ ရော့တစ်ထောင်ဖိုး ဟုတ်ပြီလား ဒီစာလေးတော့ ပေးပေးပါကွာ"

"ဟုတ် ရပါတယ်ဗျာ ပေးပေးပါမယ်ဟု ပြောကာ စာခေါက်လေးအား အသာယူသွားလိုက်သည် "

မျိုးချစ်လည်း တစ်ခါမှ ထိုသို့ မလုပ်ဖူး ဘယ်လုပ်ဖူးမည်လဲ ခုမှ သူက ဆယ်နှစ်ကျော် ဆယ့်တစ်နှစ်ထဲ ဝင်ရုံရှိသေးသည် မဟုတ်ပါလား။

ကုန်းပိုင်း ရောက်သောအခါ "မျိုးချစ်" ဟာကွာ လန့်လိုက်တာ မျိုးချစ်မှာ ကိုယ့်စိတ်ကူးနှင့်ကို လမ်းလျှောက်လာရာမှ နောက်မှ အနားကပ်ခေါ်လိုက်သံကြောင့် လန့်သွားသည် ။

"ဟီးဟီး မလန့်ပါနဲ့ ငါ စစိုးသူပါ"

"အေး ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"ညက ငါတို့ ချိန်းထိုးကြတာ မင်းသိတယ်မို့လား"

"အေး သိတယ်လေ ဘာဖြစ်လို့လဲ"

"အေးညကငါတို့ သရဲအခြောက်ခံရလို့ ထွက်ပြေးလိုက်ရတာ အမောပဲ"

မျိုးချစ်က ရယ်ချင်စိတ်ကို ထိန်းကာ ဟုတ်လား ငါလည်း မသိပါလားဟု အချင်ဟန်ဆောင် လိုက်သည်။

စစိုးသူက ညက အကြောင်းများ ပြောကာ ဈေးဆိုင်ဘက်ကို သွားလေသည်။

ဒါဆိုမင်းတို့ ဘယ်သူမှ ဗိုလ် မလုပ်ရတော့ဘူးပေါ့။

မျိုးချစ်က အော်မေးလိုက်သည်။

အေး ဟုတ်တယ် နောက်မှ အဲဒီကိစ္စ ပြန်ရှင်းရမယ်ဟု စစိုးသူက ပြန်အော် ပြောလိုက်သည်။

"ကုန်းပိုင်းရှိ ဒေါ်ခင်မေ ခေါက်ဆွဲရောင်းသော ဆိုင်သို့ ရောက်သည်နှင့် ဒေါ်လေးရေ ဒီမှာ အမေပို့ခိုင်းတဲ့ အကြော်တွေ လာပို့တာ"

"အေးအေး သမီးရေ မျိုးချစ်ကို ပိုက်ဆံ နှစ်ထောင်ပေးလိုက်"

"ဟုတ်အမေ"

မျိုးချစ်က အကြံနဲ့ မို့ လှတပတရှိသော နန့်ပိုးအိ အနားသွားက ပိုက်ဆံယူရင်းမှ အစ်ကိုလှမင်းပေးသော စာခေါက်လေးအား နန့်ပိုးအိလက်ထဲသို့ ထည့်ပေးလေသည်။ နန့်ပိုးအိက ဘုမသိဘမသိနှင့် ယူထားလိုက်သည်။

မျိုးချစ်က နန့်ပိုးအိ အမေအား အခြေနေ လှမ်းကြည့်ရာ မုန့်ရောင်းနေသဖြင့် နောက်၌ ပန်းကန်ဆေးနေသော နန့်ပိုးအိနှင့် သူ့အား အမှုမ

ထားချေ။

"အဲဒါကို လှမင်း ပေးခိုင်းတာဟု ခပ်တိုးတိုးလေး ပြောရာ"

နန့်ပိုးအိမှာ မျက်နှာလေး ရှက်သွားသလိုဖြစ်ရာမှ စာခေါက်လေး အား ခါး၌ လိပ်ထားလိုက်သည်။ မျိုးချစ်လည်း လှစ်ထွက်သွားသည်။

မျိုးချစ် ပြန်လာတော့ လှမင်းက လမ်းမှာ စောင့်နေသည်။

ငါ့ညီ အဆင်ပြေလားဟု မေးသည်။

ပြေတယ် အစ်ကို အစ်ကိုပေးခိုင်းတာလို့ သူ့အမေ အလစ်မှာ ပေးတော့ သူ့ထဘီကြားထဲ အမြန်လိပ် ထားလိုက်တယ်။

အင်းငါ့ညီ ပြောပုံအရ ဆိုရင်တော့ အခြေနေ ကောင်းသားပဲ လှမင်းသည် နန့်ခင်မေဆိုင်၌ မုန့်သွားစားတိုင်း နန့်ပိုးအိအား မျက်လုံးချင်း အကြည့်ခြင်းဆုံကာ မျက်လုံးချင်း စကားပြောခဲ့သည်။

ဒီနေ့ သူမုန့်သွားမစားသည် က သူ့စာအား ယူရမှ ရှက်နေမှာ စိုးသဖြင့်က တစ်ကြောင်း သူ့ကိုယ်တိုင်ကလည်း နန့်ပိုးအိအမေကို ကြောက်နေသောကြောင့် လည်းကောင်း စာပေးကာမှ မကြည်ဖြူပဲ သူ့အမေနှင့်တိုင်မှာ ကို စိုးသောကြောင့် ထိုသို့ အကြောင်းများကြောင့် မျိုးချစ်အား အောင်သွယ်တော် မြားနတ်မောင် လုပ်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်သည်။

မနက်ဆယ်နာရီ ထိုးပြီမို့ နန့်ပိုးအိတို့ ဆိုင်သိမ်းလိုက်သည်။

ပစ္စည်းများ အိမ်ထဲသို့ သွင်းပြီးနောက် ခါးကြားလိပ်ထားသော အရာကို သတိရကာ လှမင်းဆိုသူအား သတိရသွားသည်။ ထိုလှမင်းသည် တည်ကြည်သော ရုပ်သွင်ရှိကာ ကြည့်ကောင်းသော စတိုင်လည်း ရှိသည်။

ဆိုင်လာတိုင်း သူမအား ခိုးခိုးကြည့်နေသည် ကိုလည်း မိန်းမတို့ ဘာသာဘာဝက သင်ဆရာမလို သိနေသည်။ ။

ယခုလည်း ကြည့် မျိုးချစ်မှ တစ်ဆင့် စာပေးခိုင်းလိုက်သဖြင့် စာထဲ၌ ဘာများ ရေးထားသလဲဟု တွေးကာ သူမ ရင်ခုန်နေမိသည် က အမှန် ။

စာရွက်လေးအား ဖွင့်လိုက်သည့်နှင့် ...

သို့

ပိုးရေ ပိုးလို့ ခေါ်လို့ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ နော်၊ ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ ပိုးလို့ ပဲ ခေါ်ချင်စိတ်က ပိုးကို စမြင်ကတည်းက ပိုးလို့ ခေါ်ချင်စိတ်က အတိုင်းဆမဲ့ ဖြစ်နေတာပါ။ ကိုယ်လေ ပိုးကိုမြင်တာနဲ့ ကိုယ့်ရင်ခုန်သံတွေက ပုံမှန်မဟုတ်တော့ပဲ တဒိန်းဒိန်း ခုန်နေတယ် ပိုးရယ်။ အဲဒါဘာလို့ လဲ သိလား ပိုးကို ချစ်လို့ ပေါ့ပိုးရယ်။

နန့်ပိုးအိမှာ လှမင်း ပေးသော ရည်းစားစာကို ဖတ်ပြီး ရွှေရင်အစုံက လှုပ်ရှားလာသဖြင့် သူမ ရင်ဘတ်လေးအား အသာလက်ဖြင့် ဖိထားမိလိုက်သည်။ ။

သူမ စာဆက်ဖတ်လေသည်။ ။

ပိုးရယ် ကိုယ့်ရင်ထဲက ဖြစ်နေတဲ့ ရင်ခုန်သံဟာ ဘယ်မိန်းကလေးကို အပေါ်ကိုမှ မဖြစ်ဖူးတဲ့ ရင်ခုန်သံပါ ကိုယ့်ရင်ခုန်သံစစ်စစ်တွေကို ပိုးနားလည်ပေးပါနော် "ပိုးကိုချစ်တယ်" ကိုယ့်ကို စာပြန်ပါနော် ပိုးကို တစ်သက်လုံးစာ ချစ်ပြီး အနာဂတ်လမ်းကို ပိုးနဲ့ အတူ လျှောက်လှမ်းပါရစေ။

နန့်ပိုးအိမှာ လှမင်းစာကို ဖတ်ပြီးနောက် သူမယဲ့ယဲ့လေး ပြုံးနေမိ
တော့သည်။ ။
